19/05/2024

Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς: Έξω από τον Χριστό όλος ο άνθρωπος, γίνεται μισάνθρωπος, μη άνθρωπος!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Έξω από τον Κύριο Ιησού Χριστό, δεν υπάρχει τέλειος άνθρωπος. Έξω από τον Χριστό κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να τελειοποιηθεί, ούτε να διακριθεί σε τίποτε καλό, δίκαιο, ένθεο και αιώνιο. Έξω από τον Κύριο, ο άνθρωπος εκπίπτει, ξεπέφτει, παρακμάζει, κατρακυλάει μέχρις εκεί που δεν τελειώνει το κατρακύλημα, στον μη άνθρωπο.

Ναι. Έξω από τον Θεάνθρωπο Χριστό, δεν υπάρχει αληθινός άνθρωπος. Έξω από τον Χριστό όλος ο άνθρωπος γίνεται υπάνθρωπος, κατώτερος άνθρωπος, άνθρωπος δίχως στοιχειώδη ανθρωπιά, γίνεται μισάνθρωπος, μη άνθρωπος.

Κάθε άνθρωπος μπορεί να γίνει νέος άνθρωπος μόνο μέσα στην εκκλησία, ζώντας με τον Χριστό. Ο «παλαιός» άνθρωπος είναι άνθρωπος της αμαρτίας και του θανάτου. Ο «παλαιός» άνθρωπος «εμπίπτει σε επιθυμίες εφάμαρτες και απατηλές» και απατά τον εαυτό του με διάφορες εφευρέσεις και επινοήσεις, απατά τον εαυτό

του με την επιστήμη, τη φιλοσοφία, τον πολιτισμό, την κουλτούρα, σπαταλώντας και φθείροντας την αυχή του, σε απειράριθμα επουσιώδη πράγματα και σχέδια και απορρίπτοντας το «ενός δε εστί χρεία», απορρίπτοντας το ένα, το μοναδικό και απαραίτητο, που είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός (Λουκ. 10,42).

Και έτσι, εκτός του Χριστού, όλος ο άνθρωπος θρυμματίζεται, θραύεται, εκμηδενίζεται. Σκοτίζεται η συνείδηση του, η ψυχή του, ο νους του, η θέλησή του.

Μόνο μέσα στην εκκλησία του Χριστού, μόνο κοντά στον Θεάνθρωπο Χριστό, ολόκληρος ο άνθρωπος ανακαινίζεται, ανακαινουργώνεται. Ανακαινίζεται η συνείδησή του, η θέλησή του, ο νους του, η ψυχή του.

Αυτή η ανακαίνιση, πραγματοποιείται και επιτυγχάνεται με την βίωση της δικαιοσύνης, της αγιότητας και της αλήθειας του Χριστού. Γιατί στο ανθρώπινο γένος ένας είναι ο μοναδι¬κά νέος άνθρωπος, ο αιώνια νέος και αιώνια «καινός» ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός. Γιατί η ένθεη αλήθεια Του είναι αιώνια και σαν τέτοια είναι αμετάβλητα «νέα» και αθάνατα «καινή». Το ίδιο συμβαίνει και με την ένθεη δικαιοσύνη Του, την αγάπη Του, την αγαθοσύνη Του και την ζωή Του. Και ο άνθρωπος ενδύεται με τη χάρη του Κυρίου Ιησού Χριστού, διαμέσου των ιερών μυστηρίων και των αγίων αρετών κατά το «ενδύσασθαι τον καινόν άνθρωπον τον κατά Θεόν κτισθέντα εν δικαιοσύνη και οσιότητι της αληθείας» (Εφεσ. 4, 22-24).

Ο Θεός έγινε άνθρωπος και έζησε μεταξύ των ανθρώπων σαν άνθρωπος και παρέμεινε στην εκκλησία με όλες Του τις Θεανθρώπινες δυνάμεις, για να μπορέσουν οι άνθρωποι προσβλέποντες σε Αυτόν να ζουν με Αυτόν και «εν Αύτω» και «χάριν Αυτού».

Γι’ αυτό ο Θεοφόρος απόστολος Παύλος απαιτεί από μας και μας επιτάσσει, μας παραγγέλλει «Γίνεσθε ουν μιμηταί του Θεού» (Εφεσ. 5,1). Μας παραγγέλλει να γίνουμε μιμητές όχι Αγγέλου, ούτε Σεραφείμ, ούτε Χερουβείμ, ούτε άλλου οποιουδήποτε μεγάλου ανθρώπου, άλλα αυτού Του ίδιου Του Θεού. Αυτή είναι η μοναδική, η δικαία, πραγματική και αληθινή πρόσκληση του ανθρώπου στην γη, που γίνεται από τον Θεό. Γι’ αυτό κατήλθε, κατέβηκε ο Θεός στη γη και έγινε άνθρωπος, για να μπορέσει ο άνθρωπος να ζήσει, μιμούμενος τον «ενανθρωπήσαντα» Θεό Λόγο, τον «ενσαρκωμένο» Θεό, ο οποίος έδωσε σ’ αυτόν (τον άνθρωπο) όλες τις ένθεες δυνάμεις, τις απαραίτητες για τον σκοπό αυτό. Γιατί στον Θεάν¬θρωπο Κύριο Ιησού Χριστό, κάθε τι το Θεϊκό έγινε ανθρώπινο, κάθε τι το θείο έγινε δικό μας, για να μπορέσουμε εμείς αποδεχόμενοι Αυτόν, να Τον οικειοποιηθούμε και να Τον κάνουμε Δικό μας.

πηγή: Αγ. Ιουστίνου Πόποβιτς, «Προς Εφεσίους επιστολή» – pemptousia.gr